

[Finansministeren.]

konkrete Indhold, regnskabsmæssigt er de af samme Art. Det ærede Medlem synes ikke rigtig at have forstaaet, at det afgørende for Opstillingen af Budget og Regnskab er, at man faar adskilt, hvad der vedrører Drift, og hvad der vedrører Formuebevægelse. At der saa paa Formueparagraffen findes mange Ting, som i og for sig synes at være meget uensartede, forekommer mig ikke at kunne skade selve denne Opstilling. Skulde det endelig være, at der fandtes visse Ting som Udgifter paa § 26, der ikke i Ordets rette Forstand var Formuebevægelser, men hvorom man kunde sige, det er maaske Anlæg, der ikke bliver udbyttegivende Aktiver, eller som af anden Grund ikke alene er Udtryk for en Formuebevægelse, vil jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Arveafgiften føres som Indtægt paa § 26 netop med det Formaal at være en Slags Reserve for det Tilfælde, at noget af det, som bogholderimæssig set er Anlægsudgifter, er af en saadan Art, at man kunde ønske at afskrive det med det samme.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte den foretagne Nedskrivning paa Statsbanernes Værdikonto med ca. 40 Mill. Kr., og det ærede Medlem udtalte, at det var Udtryk for, at der saa blev afskrevet for lidt efter de normale Afskrivningsregler. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Det, der er foregaaet her, er dette, at nogle Vurderinger, der var sat paa et Tidspunkt, da Prisniveauet var et helt andet, er omsat efter et andet Prisniveau. Det, der er foregaaet her, er i Virkeligheden en à jour-Føring efter det nuværende Prisniveau, og derfor har det ærede Medlem ikke Ret i at sige, at det er et Tegn paa, at Afskrivningsreglerne i øvrigt ikke er i Orden.

Det ærede Medlem rettede et Par Spørgsmaal til mig om specielle Konti paa § 3 og § 7. Med Hensyn til Spørgsmaalet vedrørende § 3, som gik ud paa, hvorfor Kontoen Kursdifferencer og lignende var blevet betydeligt større paa Regnskabet, skal jeg sige, at det skyldes en Regulering af nogle Konti i Statsbogholderiet, som staar i Forbindelse med Afviklingen med Nationalbanken af Valutaordningen, noget, der ikke kunde forudses paa det Tidspunkt, da Bevillingen blev til. Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede, drejede sig om § 7, hvor det ærede Medlem spurgte, hvorfor et Punkt, der omhandler tilfældige Indtægter, var forandret saa stærkt. Det skyldes en Regulering af vistnok flere Konti af forskellig Art i Socialministeriet, som har haft nogle hidtil uberigtigede Konti med

Kommuner og andre Institutioner, Konti, som nu maatte berigtiges. Denne Berigtigelse var ikke forudset paa Bevillingen. Det drejer sig altsaa i Virkeligheden om Regulering af Konti, som har trængt til en saadan Regulering, og derfor tror jeg ikke, man kan bebrejde dem, der forelagde Til lægsbevillingen, at de ikke fik det med.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen synes at have faaet det Indtryk — jeg ved ikke, om det er fra Aviserne eller paa anden Maade —, at Ministeriernes Centralregnskaber overhovedet ikke skulde revideres. Det er en Fejltagelse af det ærede Medlem. Det er fastslaaet i Revisionsordningen, at alt skal revideres. En anden Ting, som jeg har haft Lejlighed til at nævne et Par Gange, er, at man desværre endnu ikke er kommet helt igennem alle Statens Regnskaber. Der var jo i Handelsministeriet det Tilfælde, at man endnu ikke var naaet til at have revideret Kontorholdskontoen, men det er paa ingen Maade noget, der skal være saadan, det er, fordi alt skal have sin Tid, ogsaa en Revisionsordning, naar den skal gennemføres til Bunds. Men jeg vil gerne forsikre det ærede Medlem om, at alt i Staten skal revideres.

Det ærede Medlem mente, at der ved Revisionen af Børnehjem og lignende Institutioner blev gaaet noget for minutiøst frem, idet man undersøgte, om visse Ting, som skulde føres paa Børnehjemmets Konto, ikke blev brugt privat. Det kan godt være, det har været Smaating, det drejede sig om, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man er nødt til at tage strikte paa den Slags Ting. Det er, om jeg saa maa sige, et Spørgsmaal om den Grænse, hvor der netop maa passes nøje paa, det er ikke et Spørgsmaal om de Par Øre, der maaske kunde være Tale om, det er et Spørgsmaal om Nødvendigheden af at sige: Der maa sondres stærkt mellem privat Forbrug og de offentlige Virksomheders eget Forbrug. Derfor maa Revisionen passe stærkt paa, selv om det tilsyneladende kunde se ud, som om den var smaalig. Det er, fordi denne Grænse maa trækkes stærkt op.

Det ærede Medlem Hr. Clausager beskæftigede sig meget stærkt med Formuebeskattningen og bebrejdede mig, at jeg havde betegnet denne Lov som en daarlig Lov. Nu kan vi jo komme til at diskutere dette Spørgsmaal senere, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det her. Men naar det ærede Medlem bruger det Udtryk, at jeg „nedværdiger“ mig ved at betegne denne Lov som en slet Lov, fordi den særlig var kommet Godsejerne til gode, maa jeg sige